

BILAG B2

John J. Mearsheimer: "Iran skynder sig at bygge et atomvåben - og Trump kan ikke stoppe det".

New York Times. 1.7. 2019. Uddrag.

John J. Mearsheimer er professor i international politik ved University of Chicago.

Præsident Trump siger, at han vil sikre, at Iran aldrig nogensinde får atomvåben, men hans politik har den modsatte effekt: Den giver Iran et stærkt incitament til at blive en atommagt, mens den samtidig gør det sværere for USA at forhindre, at det sker. Selvom der endnu ikke har været en betydelig militær konfrontation, har USA i realiteten erklæret krig mod Iran. USA's omfattende sanktioner kvæler Irans økonomi i håbet om at tvinge iranerne til endegyldigt at afvikle deres evne til at forarbejde plutonium og uran, som kan anvendes til at fremstille atombomber.

Trump-regeringen truer Irans overlevelse som suveræn stat, men der er ikke noget, som tyder på, at Iran vil overgive sig til amerikanernes krav. Nationalisme er en stærk kraft, som får befolkninger til at stå sammen og støtte deres ledere mod en ydre fjende. Stater er heller ikke meget for at give efter for tvang, fordi det kan friste stærkere magter til at forøge deres krav. Iran har absolut ingen interesse i at vise omverdenen, at landet kan bankes på plads. I stedet vil iranerne sandsynligvis foretage flere hemmelige angreb mod olietankere i Den Persiske Golf og bruge stedfortrædere til at angribe amerikanske soldater og anlæg i Mellemøsten. Vi kan også forvente, at de vil foretage sofistikerede cyberangreb mod USA og dets allierede. Præsident Trump vil sandsynligvis gengælde angrebene og yderligere forstærke presset på Iran. Målet vil være at afskrække iranerne og tvinge dem til at kapitulere, men de hårde midler vil have den modsatte effekt, eftersom de to parter nu er fanget i en klassisk konfliktspiral. Iran vil svare igen, hvilket næsten helt sikkert betyder, at landet vil opbygge sit eget arsenal af atomvåben. Mange iranske politikere - og specielt høgene blandt dem - anerkender nu, at Trump-regeringen ikke ville true Irans overlevelse, hvis Iran havde anskaffet atomvåben for 15-20 år siden. Atomvåben bliver med god grund betragtet som den ultimative afskrækkelse: Det er usandsynligt, at fjender vil true en atommagts overlevelse, særlig hvis atomvåbnene kan overleve et første angreb fra fjenden. Det er f.eks. svært at forestille sig, at Israel eller USA ville angribe Iran, hvis Iran havde bomben, simpelthen fordi der er en risiko for, at et angreb vil blive besvaret med atomvåben. Hvad mere er, så kunne Iran true med at bruge atomvåben til at lukke ned for strømmen af olie fra Den Persiske Golf.

Kort sagt ville atomvåben grundlæggende forbedre Irans strategiske situation. Det sidste, USA ønsker sig, er selvfølgelig, at Iran får atomvåben, men det er svært at se, hvordan det kan undgås. USA vil helt sikkert ikke invadere og besætte Iran, og det er også svært at forestille sig, at det amerikanske luftvåben skulle bombe iranerne år efter år for at afskære dem fra at få atomvåben. Nogle vil måske argumentere for, at Iran kan vente tålmodigt på, at Trump forlader præsidentembedet, men selvom han taber valget i 2020, kan iranerne aldrig vide sig sikre på den nye præsidents intentioner. Ingen iransk leder med fornuften i behold vil satse sit lands overlevelse på, hvem der bliver valgt til præsident i USA. Det giver langt bedre mening for Iran at anskaffe atomvåben end at spille på muligheden for, at USA vil foretage endnu en kovending i sin Iran-politik.